

at de overordnede Funktionærer, de højst lønnede Funktionærer, have neppe noget ret Begreb om de Forhold, hvorunder de lavest lønnede Statsbanefunktionærer leve. Det vilde være for meget at forlange, at Folk med Lønninger mellem 6,000 og 13,000 Kr. om Aaret, skulde have noget Begreb om, hvad der kan slaa til for en Ledvogter med 480 Kr. Hvordan det skal slaa til, naar han kun har de 480 Kr., er en Ting for sig, men om, hvorvidt et Menneske kan leve ærligt og redeligt for 480 Kr. om Aaret, tror jeg ikke, man har noget Begreb, naar man er oppe i de højere Lønningsklasser. Jeg kan da ikke sige andet, end at jeg finder det rimeligt, at netop disse lavest lønnede Funktionærer gennem deres Organisation fik Lejlighed til at ytre sig for det Udvalg, der skal have denne Sag til Behandling.

Det vilde være mærkeligt, siger jeg, om de højstlønnede Funktionærer havde en virkelig Forstaaelse af, hvad de underordnede have Brug for for at kunne leve. Det er jo i det hele taget sjældent, at de højstlønnede Funktionærer rigtig forstaa de Forhold, hvorunder de lavestlønnede leve endog med Hensyn til selve Tjenesten. Det blev mig meddelt forleden Dag, at der af og til fra Ledelsens Side bliver udsendt nogle Skrivelser, der indeholde Sikringsregler, som skulle iagttages for at forhindre, at der sker Ulykkestilfælde i Tjenesten, og hvor det er de lavere lønnede Funktionærer, der have Arbejdet. Der er bl. a. blevet udsendt Formaning om ikke at gaa til Frakobling, undtagen naar Toget holder stille. Men det er samtidig blevet meddelt mig, at denne Regel slet ikke kan overholdes. Dersom den skulde overholdes, saa at man ikke maatte frakoble Vogne, uden naar Toget holdt stille, vilde Tjenesten ikke kunne passes, saa vilde Rængeringen ikke kunne foregaa med den Hurtighed, som er absolut nødvendig, naar Togene skulle gennemføres planmæssigt. Man vil heraf se, at de overordnede Funktionærer selv i de Sager, der angaa Tjenesten, ikke kende de Forhold, de underordnede leve under, og selvfølgelig er det lige saa lidt Tilfældet med Hensyn til Lønningsvilkaarene. At man ikke opfatter Sagen ens, naar Lønningen skal ansættes for underordnede og for overordnede Funktionærer, kan jeg meddele et lille Eksempel paa. I Odense fik vi nylig en Tilslutning til Statsbanegaarden fra Kertemindebanen. Selvfølgelig giver det noget mere at bestille for de forskellige Funktionærer, der ere ansatte ved Odense Station. Stations-

forstanderen ved Odense Station fik i den Anledning en Lønningsforhøjelse paa et Par hundrede Kroner, men ingen som helst af det underordnede Personale fik det mindste mere i Indtægt. De 2 Ledvogtere f. Eks., der skulde passe det forøgede Antal Tog, der passerer til og fra Odense Station i Anledning af Kertemindebanen, have ikke faaet det mindste. Jeg skal selvfølgelig ikke sige noget som helst ondt om Stationsforstanderen paa Odense Station, det er en meget dygtig og en umaadelig forekommen og velvillig Mand, og han har muligvis ogsaa faaet saa meget forøget Arbejde, at dette Tillæg er rimeligt. Men jeg vilde finde det naturligt, om man ogsaa havde betænkt de lavestlønnede Funktionærer, Ledvogterne, som have faaet deres Arbejde forøget i en ganske betydelig Grad. Her have vi altsaa ogsaa et Billede paa, at man hos dem, der have Ledelsen, ikke har tilstrækkelig aabent Øje for de Forhold, hvorunder de underordnede Funktionærer leve.

Jeg har et Par Bemærkninger at gøre, for øvrigt i Tilslutning til, hvad der er sagt af andre Talere, med Hensyn til de foreliggende Forslag. Den første Bemærkning, jeg vil gøre i al Korthed, er denne, at det synes mig noget underligt, at Opholdstillæget bliver afskaffet. Det er jo dog en given Ting, at i nogle Byer, hvor Statsbanens Funktionærer ere ansatte, er det mere bekesteligt at leve, fordi Huslejen der er større og Livsfornødenhederne i al Almindelighed dyrere, saa at i Virkeligheden den samme Løn der ikke kan regnes lige med den, der ydes de ligestillede Funktionærer paa andre Pladser. Derfor mener jeg, at man ikke gør rigtigt i at borttage dette Opholdstillæg, og at man hellere skulde lade det blive.

Der er et andet Spørgsmaal, jeg vil sammenknytte hermed. Det vedrører 15de Lønningsklasse. I denne har man samlet sammen en hel Del af de lavest lønnede Funktionærer, der herefter ikke faa deres Lønninger bestemte ved Lov, men skulle være undergivne Administrationens Forgodtbefindende i saa Henseende. Jeg mener, det allerede kan være slemt nok for dem, at de ere de lavest lønnede, men at de desuden skulle være undergivne Administrationens Forgodtbefindende, finder jeg at være vel meget af det gode, selv om ogsaa Administrationen, særlig den højeste, kan være nok saa god. Det er noget ret usikkert for dem dette, de leve paa, og jo lavere Lønningerne ere, desto mere har det for dem at sige, at de have noget sik-